

720

ZARZĄDZENIE PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU CEŁ

z dnia 8 października 1997 r.

w sprawie warunków, jakie musi spełniać miejsce wyznaczone lub uznane przez organ celny, oraz wypadków, w których czynności przewidziane przepisami prawa celnego mogą być dokonywane w tym miejscu.

Na podstawie art. 288 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407 i Nr 121, poz. 770) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa warunki, jakie musi spełniać miejsce wyznaczone lub uznane przez organ celny, oraz wypadki, w których czynności przewidziane przepisami prawa celnego mogą być dokonywane w tym miejscu.

§ 2. Organ celny z urzędu lub na wniosek osoby może wyznaczyć lub uznać miejsce, w którym mogą być dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego.

§ 3. 1. Miejsce uznane lub wyznaczone przez organ celny musi spełniać warunki gwarantujące w szczególności zapewnienie nienaruszalności i tożsamości znajdujących się w nim towarów.

2. Miejsce uznane lub wyznaczone przez organ celny musi spełniać warunki techniczne, zapewniające możliwość wykonywania kontroli celnej oraz innych czynności przewidzianych przepisami prawa celnego.

3. Miejsce uznane lub wyznaczone powinno być odpowiednio oznaczone.

§ 4. Miejsce, w którym mogą zostać dokonane czynności przewidziane przepisami prawa celnego, może zostać wyznaczone lub uznane:

- 1) w wypadku, o którym mowa w art. 36 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407 i Nr 121, poz. 770), zwanej dalej „Kodeksem celnym”, jeżeli wyznaczenie i uznanie tego miejsca jest uzasadnione:
 - a) umową międzynarodową,
 - b) ważnym interesem państwowym,
 - c) ważnymi względami służbowymi,
- 2) w wypadku stosowania procedury uproszczonej, o której mowa w art. 80 § 1 pkt 3 Kodeksu celnego,
- 3) w innych uzasadnionych gospodarczo wypadkach.

§ 5. 1. Wniosek, o którym mowa w § 2, powinien zawierać:

- 1) informacje o wnioskodawcy, w szczególności:
 - a) aktualny odpis z rejestru sądowego albo zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej,
 - b) dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do użytkowania miejsca, które ma zostać uznane,

- c) zaświadczenie o nadaniu statystycznego numeru identyfikacyjnego w systemie identyfikacji podmiotów gospodarki narodowej REGON,
- d) decyzję w sprawie nadania numeru identyfikacji podatkowej NIP,
- e) wydane przez urząd skarbowy potwierdzenie zgłoszenia rejestracyjnego podatnika podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego lub oświadczenia wnioskodawcy, że nie ciąży na nim obowiązek dokonania takiego zgłoszenia,
- f) zapytanie o karalność osób kierujących działalnością podmiotu będącego wnioskodawcą, z informacją uzyskaną z Centralnego Rejestru Skazanych,

- 2) określenie czynności przewidzianych w przepisach prawa celnego, które będą dokonywane w miejscu uznanym,
- 3) szczegółowy opis miejsca i jego plan sytuacyjny,
- 4) opis warunków, które mają zapewniać nienaruszalność i tożsamość towarów,
- 5) określenie wyposażenia i sprzętu technicznego niezbędnego do przeprowadzania czynności celnych w miejscu uznanym.

2. W wypadku, o którym mowa w § 4 pkt 2, wymogi dotyczące wniosku o uznanie lub wyznaczenie miejsca, w którym będą dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego, regulują przepisy prawa celnego.

§ 6. 1. Organ celny, po złożeniu przez osobę wniosku o uznanie lub wyznaczenie miejsca, sprawdza zgodność danych wynikających z tego wniosku.

2. Przed wydaniem decyzji w sprawie uznania lub wyznaczenia miejsca, o którym mowa w § 3, organ celny może zażądać przedstawienia dodatkowych danych lub dokumentów.

3. W decyzji dotyczącej uznania lub wyznaczenia miejsca organ celny określa w szczególności zakres czynności przewidzianych przepisami prawa celnego, które będą dokonywane w tym miejscu, termin, w jakim będą dokonywane te czynności, oraz szczegółowy tryb i warunki ich wykonywania.

§ 7. Osoba, która dokonuje czynności przewidzianych w przepisach prawa celnego w miejscu wyznaczonym lub uznanym przez organ celny, jest zobowiązana do niezwłocznego poinformowania tego organu o każdym zdarzeniu mającym wpływ na wyznaczenie lub uznanie tego miejsca.

§ 8. Do czasu uznania lub wyznaczenia miejsca zgodnie z niniejszym zarządzeniem, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 1998 r., za miejsce uznane lub wyznaczone uważa się miejsce odprawy celnej, w którym w dniu wejście w życie Kodeksu celnego były dokonywane czynności przewidziane przepisami ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1994 r. Nr 71, poz. 312, z 1995 r. Nr 85, poz. 427 i Nr 87, poz.

434, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 64, poz. 407 i Nr 80, poz. 498).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

Prezes Głównego Urzędu Cef: p. o. *T. Cecelski*